

ACC. N:R. M. 9926 = 1-4.

Landskap: Skåne. Upptecknat av: Karl Åkesson.
Härad: Bara. Adress: Bantorget 13, Lund.
Socken: Nevishög. Berättat av: Karl Åkesson.
Uppteckningsår: 1946. Född år 1881 i Nevishög.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Pransor ö. små barnlek av.

s. 1-4.

Lu F. 53.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9926 /.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ramsor och Småbarnslekar. L.U.F. 53.

Ett, två, la mongen gå, tre, fira, ta en lira, fem, sex, plocka gäss, sju, åtta, plocka totta, nie, tie, gå på stie, elva, tol, läja boll, trettan, fjortan, plocka alla lopporna au skjortan, femtan, sextan, kan du läxan, sjuttan, attan, gå på gattan, nittan, tjugo, nu e hela lejen ude.

Användes antagligen för att lära småbarnen att räkna till tjugo.

Ett, två, tre, escha lescha le, ocka, pocka, domarns klocka, Jag minns ej fortsättningen, ej heller ramsans användning.

Två barn räknade skiftesvis till tjugo och fick efter behag räkna ett eller två räknesteg. Den som nådde tjugo, vann tävlingen. Den som kunde konsten, hade endast att hålla sig på talen 2, 5, 8, 11, 14, 17 och 20, och så snart han kom in på ett av dessa tal, var honom segern given.

(Karl Åkesson) är mitt namn, Mig till heder, ^{och} ingen ^{till} skam.

Det är mig i dopet givet Och i livets bok inskrivet.

ACC. N:R M. 9926:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Amen, Benjamin, Sprätta opp och sy isammen Fars gamle hos-
sesock.

Användes som lektionsbön, då barnen lekte skola.

Fingrarnas benämning: tumme-tott, slickepott, långeman,
? och lillepott.

Bland ungdomarna, då de skulle t.ex. dras kno, benämndes
vänstra ringfingret kärningen.

Rida, rida, ranka, Hästen hedde Blanka, Hästen hedde Gade
Grå.

Vid ordet Grå gjorde hästen en rörelse med benet, så att
ryttaren skulle låtsas kastas av. Men denne blev kvar endast
genom att parera och hålla sig hårt i hästen.

Emedan jag var yngst i min syskonkrets, minns jag ingen
vaggvisa. Men min far, som var bland de äldsta i sin, omtalade,
att hans mor brukade på 1820-talet sjunga En jungfru gick åt
killan etc. som vaggvisa för sina barn.

I min barndom förekom liksom nu tryckstycke och dubbeltryck-
stycke.

ACC. N:R M. 9926:3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Mödrarna brukade kyssa sina barn på kinden.

Att kyssas vid avsked eller ankomst, ansågs alltför tillgjort eller spelat och ansågs ej motsvara nyktra känslor.

Skallror gjordes av svinabläror med en eller annan ärtä i.

Vid julslakten tog man vara på svinets urinblåsa, som man blåste uppspänd och hängde till torkning.

Klappa, klappa kaga, I maren ska vi бага En stor sockerkaga, Lägga den i aska, Gemma den ti påska, ? ,
höjt opp ti fulana.

Man klappade händerna i takt med ordens betoning, och vid ordet höjt höjdes händer och armar högt upp i luften.

Kuckeliku, Kära min fru, Skinga di nu, Klockan e sju.

Tuppens väckarmaning till sina hönor på sena morgonen.
Upprepades till barn, som sovit längre om morgonen än som i allmänhet ansågs tillåtet. De betitlades gärna för sju-sovare.

ACC. N:R M. 9926: 4

I mitt hem, som var jordbrukarehem, förekom mycket litet med leksaker. Vi barn lekte med hund- och kattfamiljerna och de små kalvarna, sprang på markerna, klättrade i parkträden, uppför en stam, övergick från dennas krona till en eller flera andra och klättrade nedför en tredje eller fjärde trädstam, hissade oss med rep upp i trädkronorna utanför stammarna, sprang med arbetsfolket i marken om sommaren, lekte i sädesgolven om hösten och gungade i gunga, gjord av en avlagd bringesele, i ladugolven eller i trädgården o.s.v.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV